

CARAȘOVA A MAI SUFERIT O MARE PIERDERE

Redacția publicației „Hrvatska grančica”, cu durere în suflet, anunță cititorii, că în dimineața zilei de 16 august 2009, în jurul orei 5,00, a încetat să bată o inimă care și-a dăruit tinerețea și aproape întreaga viață Carașovei și carașovenilor.

Atunci, când carașovenii încheiau prima zi de rugă, a încetat din viață medicul primar veterinar DIONISIE SÂR-BU. La biserica din Carașova, clopotele bisericii au dus vestea tristă spre azurul cerului albastru de august. Clopotele au vestit înaltul cerului și în ziua înhumării rămășițelor pământești, marți 18 august 2009, începând de la ora 13,00 care a avut loc la Buziaș.

Un număr considerabil de bărbați, femei și tineri din Carașova (circa 80 de persoane), au venit la Buziaș să-l conducă pe ultimul său drum

pe doctorul și omul care i-a iubit și servit cu dăruire, fără a cere nimic, pe carașoveni și Carașova. Ultima dorință fiindu-i înainte de a pierde graiul, SĂ NU FIE DUS DIN CARAȘOVA. Dar vitregia morții nu are milă. Carașovenii, însă, nu au pierdut prilejul de a fi alături de cel ce li s-a dăruit o viață întreagă. În numele comunității carașovenilor, în prezența familiei, rudelor și prietenilor din Buziaș, profesorul Mihai Radan, președintele UCR și deputat, a rostit ultimul omagiu.

Fie-i țărâna ușoară!

UREDNIŠTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Glavni urednik: prof. Milja RADAN
Urednici: Ivan DOBRA; Lina TINKUL;
Daniel LUKAČELA; Slavica MUSELIN
Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL
Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN
Adresa: Karașevo, Središnje sjedište ZHR-a
Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com
Web: www.zhr-ucr.ro

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal: prof. Mihai RADAN
Redactori: Ivan DOBRA; Lina TINCUL;
Daniel LUCACELA; Slavița MUSELIN
Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL
Fotoreporter și designer: Liubomir RADAN
Adresa: Carașova, jud. Caraș-Severin,
Sediul central al UCR
Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146
E-mail: zhrucr@gmail.com; Web: www.zhr-ucr.ro

U ovom broju / În acest număr:

KIRVAJ U KARAŠEVU

str. 5
pag. 5

GDJE IMA SLOGE ...

str. 9
pag. 9

FESTIVAL PROETNICA

str. 11
pag. 11

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: XIII
Broj: 56
rujan 2009.
Anul: XIII
Nr. 56
sept. 2009

ÎNTÂLNIREA MEMBRILOR UCR CU PREȘEDINTELE CONSILIULUI JUDEȚEAN

Vineri, 19 iunie 2009, o delegație UCR, compusă din 7 membri, s-a întâlnit cu președintele CJ Caraș-Severin, dl. dr.ing. Sorin Frunzăverde.

Întâlnirea a avut drept scop stabilirea unui protocol de colaborare în domeniul economic, social și cultural privind prioritățile comunității croate din județul Caraș-Severin în perioada 2009-2012. Delegația UCR a fost condusă de către prof. Mihai Radan, în calitate de președinte.

La întâlnirea care a durat aproximativ o oră, dl. Sorin Frunzăverde a confirmat verbal că va sprijini și va susține toate obiectivele pe care le viza prezentul protocol, iar perioada de realizare va dura până în anul 2012. În ceea ce privește Drumul Județean 518 A (Carașova – Cântar), principalul drum economic al locuitorilor din Carașova, devenit în mare parte impracticabil, președintele CJ Caraș-Severin a susținut că în acest an se va elabora proiectul, urmând ca lucrările

continuare la pag. 2

pentru reabilitarea drumului să demareze la începutul anului viitor. Reabilitarea drumului Carașova-Cântar se afla, de altfel, printre prioritățile dl. Frunzăverde încă începând cu anul 2005, fapt confirmat și în 2008, cu prilejul campaniei electorale pentru alegerile locale, când președintele Consiliului Județean spunea despre acest drum că este „o restanță față de Carașova”. Sperăm că autoritățile Consiliului Județean își vor onora promisiunea și vor scăpa astfel de „restanța față de Carașova”, în pofa crizei economice cu care se confruntă țara.

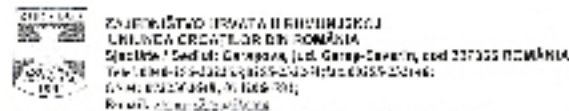
Pe 28 iunie 2009, la scurt timp după întreprinderea delegației UCR cu președintele Con-

siliului Județean, dl. Valentin Rusu, deputat PDL, s-a adresat locuitorilor comunei Carașova informându-i că va veni periodic în mijlocul lor pentru a afla problemele cu care se confruntă cetățenii comunei și Primăria. Tot cu acel prilej, deputatul Rusu le-a mulțumit carașovenilor pentru voturile primite la alegerile parlamentare și i-a anunțat că în scurt timp va începe reparația drumului de la intrarea în Carașova și până la Primărie printr-o plombare și un tratament termic. Deputatul Rusu i-a mai informat pe locuitorii comunei Carașova că, „la rugămințile colegilor de partid am reușit acum doi ani de zile să repunem drumul spre Cântar cât de cât în circulație, pentru a putea veni cel puțin cu utilajele”!? Pentru a amplifica parcă confuzia legată de principalul drum economic al carașovenilor, dl. deputat Rusu a promis, de asemenea,

„că tot în următoarea săptămână, maxim două săptămâni, Societatea de Drumuri va interveni din nou și pe acel drum pentru a-l repara”, cu toate că la întâlnirea cu delegația UCR-ului, dl. Frunzăverde a anunțat că lucrările la drumul Carașova – Cântar vor demara de abia anul viitor.

Poate că data viitoare, când dl. deputat Valentin Rusu va veni din nou în comuna Carașova pentru a depista problemele cu care se confruntă comunitatea croată, va indica și porțiunile din drumul Carașova-Cântar pe care le-a reparat Societatea de Drumuri Județene!? Tot venind periodic la Carașova, deputatul PDL va observa, vrând-nevrând, și gropile care s-au ivit din nou pe drumul de la intrarea în Carașova, în pofida "plombării și a tratamentului termic", despre care vorbea pe 28 iunie 2009.

Redactia

No. 134-24-204

C. Jure,
CHIEF OF BUREAU OF CARAY-SEATRIN
In unio doctus ad profeffore, in d. Soc. Sci. P. H. A. V. R. H.

Obiectiv: realizarea proiectului de lucru propus de Comitetul Județean pentru Științe a asignat CNR, respectiv de Minister, în vederea realizării unor proiecte de colaborare cu societatea civilă, astfel încât să realizeze proiecte științifice relevante pentru societatea civilă și în domeniul CNR 2013-2017.

Seingat: den gule pæredinde.

2007. Fiind cunoscuta politica economică în vigoare de la începutul anilor 2000, dar, întrucât stăruie neîntrerupt asupra a celor două dimensiuni majore ale celei de-a doua revoluții, este în continuare actuală și relevanță pentru o Europă în creștere. Într-o Europă în creștere, în care politica economică este în vigoare de la începutul anilor 2000, dar, întrucât stăruie neîntrerupt asupra a celor două dimensiuni majore ale celei de-a doua revoluții, este în continuare actuală și relevanță pentru o Europă în creștere.

Obiectivele general-relativizante referă la posibilitatea realizării obiectivului de dezvoltare a învățării în condiții de învățare în grup și de învățare în echipă.

- [illegible]

1. Aşağıdaki ifadeleri doğru (D) ya da yanlış (Y) olarak değerlendiriniz. Doğru ya da yanlış olarak değerlendirilen ifadelerin doğru ya da yanlış olduğunu kısaca açıklayınız.

Coaching and mentoring are both important in the workplace. Coaching is a more structured approach, while mentoring is more informal. Both can help employees develop their skills and achieve their goals.

1000

Prof. Mihai R. RĂDĂN,
președintele sfatului de administrație al U.R.

presidentul si deputatul U.R.

**ZAJEDNIŠTVO HRVATA U RUMUNJSKOJ
UNIUNEA CROAȚILOR DIN ROMÂNIA**
Sjedište / Sediul: Carașova, jud. Caraș-Severin, cod 327065 ROMÂNIA
Tel: 0040-255-232255; 0255-232264; fax: 00255-232146;
GSM: 0722303648; 0742066782;
E-mail: zhrucr@gmail.com

CONVENTIE.

negociață între Conducerea Consiliului Județean Caraș-Severin, reprezentată de dl. dr. ing. Sorin Frunzaverde, în calitate de președinte, și reprezentanții comunității croate din județul Caraș-Severin, constituită în delegația UCR, condusă de prof. Mihai Radan. În calitate de președinte:

- Protocolul a fost convenit cu prilejul primirii delegației UCR de către președintele CJ Caraș-Severin pe data de 19.06.2009;
- Obiectivele prezentului protocol vizează sprijinul și susținerea ce trebuie acordate comunității croate din jud. Caraș-Severin de către conducerea CJ Caraș-Severin în perioada legislației 2009-2012;
- Punctual, sprijinul și susținerea CJ Caraș-Severin care se vor acorda comunității croate, se referă la următoarele:
 1. Reabilitarea Drumului Județean 518A (Carașova - Cântar) - obiectiv de maximă prioritate, dat fiind faptul că este drumul economic principal pentru localitatea Carașova și a devenit în mare parte impracticabil perioada de realizare 2009-2010;
 2. Reactivarea Proiectului de aducțiune de apă curentă în localitatea Lupac - perioada de realizare: 2009-2012;
 3. Modernizarea străzilor principale în localitățile Nermed și Vodnic - perioada de realizare: 2009-2012;
 4. Includerea cetății Carașovei de a deveni punct turistic în cadrul Transfrontalierului 2007-2012 - termen de realizare: 2009-2012;
 5. Construirea grădiniței în circ. Școlară Carașova 2 (proiect realizat) - termen: 2009-2011;
 6. În domeniul învățământului:
 - o Susținerea comunității pentru păstrarea neschimbată a structurilor unităților de învățământ (prin exceptare de la comasare: Rafnic, Clocotici);
 - o Susținerea promovării în funcția de inspector școlar pentru minoritățile naționale a reprezentantului comunității croate, în temeiul convenției între minoritățile naționale la nivel național;
 - o Susținerea cererii părinților pentru introducerea învățământului bilingv în unitățile școlare.

FESTIVAL PROETNICA

14 kolovoza 2009. godine službeno je otvorena 9. edicija Festivala Proetnika u Sighișoari, kulturna manifestacija koju organizira Društvo Odgojnog Centra za Mladež i na kojoj sudjeluju predstavnici svih nacionalnih manjina iz Rumunjske.

Festival iz Sighișoare daje važan doprinos očuvanju i isticanju kulturnog blaga nacionalnih manjina stavljajući u prvi plan promoviranje interetničkog dijaloga kulturno-umjetničkim metodama.

U okviru festivala više od 800 sudionika rumunjskih manjinskih zajednica pokazalo je glavne sastojnice društvenog, kulturnog i duhovnog života kulture koju predstavljaju. Na improviziranim scenama tvrđave prikazani su muzički spektakli, plesovi, poezija i teatar, manjinske publikacije i izložbe suvremene umjetnosti. Raznoliki program festivala obuhvaćao je još i seminare na temu multikulturalnosti, smotru tradicionalnih narodnih nošnji i običaje specifične nacionalnim manjinama.

Na najvećem festivalu etničkih manjina u Rumunjskoj, čiji je odjek već davno prešao granice države, hrvatsku zajednicu iz Rumunjske je dostojno

predstavila Karaševska Zora, kulturno društva Zajedništva Hrvata, čiji je

instruktor neumorni Nikola Gera. Inače, Karaševska zora zastupa karaševske Hrvate na festivalu u Sighișoari već deveti put zaredom, odnosno od samog osnivanja festivala iz 2000.-te godine.

Osim Proetnike, Sighișoara organizira svake godine i razne druge festivale međukojima se ističe i čuveni „Srednjovjekovni festival“ kada se tamošnja tvrđava pretvara u ogromnu scenu na kojoj kolaju razni vitezovi, kavaliri i kraljevići naoružani s mačevima, buzdovanima, sprovima ili drugim medijevalnim oružjem. Mogu se za vrijeme trodnevnog „Srednjovjekovnog festivala“ opaziti još i ratne kočije, čudnovate maske i odjela, vještice i inkvizitori, zastrašujuće spreme za mučenje. Festival okuplja svake godine preko 30. tisuća gledatelja i na najbolji način otkriva srednjovjekovnu baštinu i duh oare.

STARAC I MORE

Prošlog tjedna razgovarao sam s jednom kolegicom iz Zagreba. Pričao sam joj kako idućih dana želim ići na pecanje. U šali, poželjela mi je da uhvatim ribu kao Hemingwayov junak. Sjetio sam se da imam tu knjigu u knjižnici i kako bi valjalo preporučiti je čitateljima.

Vrlo je nezahvalno pisati o velikim romanopiscima, postoji opasnost da komentat postane patetičan ili da se napišu velike gluposti. Veličina genija nekog pisca ne dopušta sitne analize ili komentare djela. Najbolji komentar koji bi bio dostojan takvog djela imao bi samo nekoliko retka: „...uzmite knjigu, pročitajte je, i uživajte u ljepoti!“

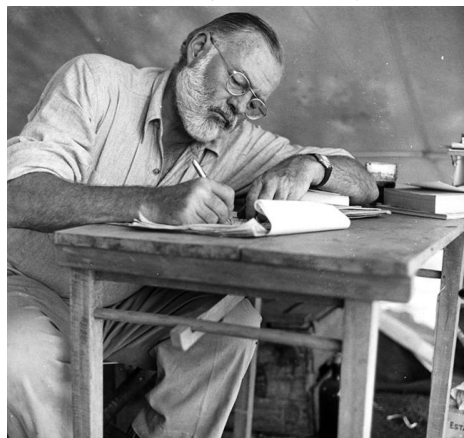
Pošto ja radim kao bibliotekar i nemam velike pretenzije da ovih mojih nekoliko redaka pronađu neku veliku istinu o noveli „Starac i more“ Ernesta Hemingwaya, već toliko da probude interes kod čitatelja, onda se osuđujem napisati nekoliko svojih dojmova i ponukam čitatelja da me posjeti i posudi knjigu.

Novela „Starac i more“ bila je napisana 1951 godine i izdana 1952 g. Godinu dana kasnije bila je nagrađena Pulitzerovom nagradom, a 1954 g. Nobelovom nagradom za književnost.

Postoji i film rađen prema noveli, postoje više verzija, prva verzi-

ja rađena 1958 koja je osvojila Oscara je i najbolja. Film sam gledao davno prije, bio sam dijete i ostao mi je u sjećanju kao izniman film. Sjećam se prizora kako starac se bori s golemom ribom, moli Boga i nada se pobjedi.

Knjigu sam pročitao iznova prošle godine i doživio je u drugačijem svijetlu. Pišem nekoliko prizora koji su mi ostali zabilježeni u sjećanju: „vedar sunčan dan, površina mora koja se sjaji kao ogledalo, plavo mekano nebo koje mami pogled da

se zadubi u njega i zaspi odmoren od briga, ispod površine mora dubina, tamno plava, opasna, tajnovita, tamo je riba, slobodna, puna života, hirovita i poželjna. Na površini starac, jak, iskusan, strpljiv, čeka. Čeka nadu svoga života. On mora uloviti ribu jer to mu je cilj koji opravdava njegovo postojanje, to je njegova sudbina. Ne lovi iz lakomosti, lovi jer mora, on moli ribu da mu oprosti što je mora ubiti, on i riba su prijatelji, sudbinski vezani.

Na kraju starcu se ispunjava želja, ubija ribu, njegova životna nada došla je do ostvarenja, ali... „ali pada iz vedroga neba i prekida slatki san, sve se vraća negdje gdje čovjeku ozebe srce kad mora pomisliti da se mora vratiti.“

Što se dogodilo pročitajte sami. I da li je Hemingway u pravu kada otvara tu ideju na kraju knjige, isto odlučite sami.

Ovdje završavam, nadam se da sam vam probudio interes.

Iacob Domaneanț

TRANDAFIRUL FERMECAT

Intr-o zi senină mă plimbam prin parc. Deodată aud un suspin.

-Este cineva? am întrebat uitându-mă de jur-împrejur.

-Eu sunt! îmi răspunse o fetiță cu păr lung și frumos, cu obraji roșii și cu fața senină.

-Bună, eu sunt Draghi!

-Bună, eu sunt Emilia!

-Pot să știu de ce ești supărată?

-Of..., pentru că niște copii răi nu m-au lăsat să mă joc cu ei fiindcă nu văd.

-Vai Doamne, dar să știi că eu mă voi juca cu tine și nu te voi lăsa singură.

-Mulțumesc mult!

Pe urmă, am mers într-o grădină minunată cu flori de culorile curcubeului, cu glasurile cristaline ale păsărilor, cu fluturași scilpitori și cu un lac minunat în care înotau lebedele. M-am apropiat spre un trandafir alb și frumos precum diamantul.

- Emilia, ți-ai dori să miroși acest trandafir?

- Da, cu mare plăcere. Când a mirosit trandafirul, ca prin minune i s-a deschis ochi și a văzut pentru prima dată lumina zilei.

- Mulțumesc, mulțumesc, îți mulțumesc mult! îmi tot repeta cu lacrimi cristaline în ochi.

- Dar nu ai deschis și celălalt ochi, iar lucrul acesta mă întristează, am spus eu.

- Da, dar eu pot vedea și cu un singur ochi. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi te-a scos în cale.

- Ai dreptate, dar acum trebuie să plec. La revedere.

- La revedere și îți mulțumesc încă o dată.

Nicio persoană nu trebuie lăsată în urmă!!!

Dragana Păun

PARTNERSTVO KARAŠEVSKJE OPĆINE I ZAJEDNIŠTVA HRVATA

Od 2007. godine pa sve do 2013. općine mogu akcesirati nepovratna novčana sredstva u okviru „Nacionalnog programa za obnovu i razvoj sela“.

Ta se novčana sredstva dodjeluju općinama tek nakon izrade jednog valjanog projekta koji treba sadržati, između ostalog, zamolbu za financiranje i niz dokumenata iz kojih mora jasno proizlaziti svrsishodnost i rentabilnost investicije za koju se traže fondovi.

„Moderniziranje i opremljivanje Doma kulture iz Jabalča“. S druge strane, Zajedništvo Hrvata bi bilo obvezno da povremeno održi kulturno – umjetničke aktivnosti u Kulturnom domu iz Jabalča. Lupačka općina, na primjer, **bez obzira što ne gaji posebne simpatije prema ZHR**, sklopila je partnerstvo sa Zajedništvom

sazvao samo nekoliko dana poslije izvanrednu sjednicu vijećnika na kojoj su naši izabranici ponovno imali priliku glasati za sklapanje partnerstva općine Karaševu i Zajedništva Hrvata. Ovaj put, prijedlog je usvojen, a za njega su glasali predstavnici

ZHR, PSD, nezavisni konsilijer Milja Vernjika, ali i dvojica konsilijera PNL koja su se u veoma kratkom vremenskom roku predomislili i votirali za sklapanje partnerstva.

Na izvanrednu sjednicu koju je sazvao karaševski knez nisu došli, osim vicikneza Petra Njagula, konsilijeri PDL, isti oni koji su na sjednici iz 22.07.2009. votirali protiv partnerstva Zajedništva i općine. **Jedini predstavnik PDL prisutan na ovoj izuzetno važnoj sjednici nije votirao niti za**

niti protiv partnerstva, već je bio suzdržan. I dok je njemu svejedno da li će projekt općine prikupiti dovoljan broj bodova za akcesiranje europskih fondova čiji korisnici bi bili stanovnici iz karaševskih sela, ostalim konsilijerima PDL nije stalo ni toliko za europske fondove. Oni su, po svemu sudeći, jedini mjesni izabranici iz Rumunjske koji rade protiv interesa svoje općine, odnosno građana koji su ih izabrali.

Uredništvo

Na drugoj točki dnevnog reda redovne sjednice karaševskih vijećnika iz 22.07.2009. godine našao se je i prijedlog karaševskog kneza Petra Bogdana za zaključivanje partnerstva između Karaševske općine i Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj. Partnerstvo sa Zajedništvom Hrvata, odnosno nevladinom organizacijom, koja odvija i kulturne aktivnosti, a ima sjedište u ruralnoj sredini, upravo kako nalaže zakon, omogućilo bi općini iz Karaševa da pridobije važne bodove za akcesiranje nepovratnih novčanih sredstava Europske Unije potrebnih za ostvarivanje projekta

Hrvata bez mnogo razmišljanja, svjesna prednosti koje donosi jedan takav pothvat. U Karaševu, međutim, osim što stalno i strastveno prkose Zajedništvu Hrvata, PDL-ovi konsilijeri ne razmišljaju i ne rade niti u korist građana koji su ih izabrali. Jer kako drugačije objasniti činjenicu da su, zajedno s dvojicom konsilijera PNL, glasali protiv partnerstva općine i Zajedništva Hrvata i samim time spriječili na neko vrijeme potencijalne investicije Europske Unije u karaševska sela, investicije koje mogu iznijeti 2,5 milijuna eura. Sva sreća što je Petar Bogdan, karaševski knez,

VELIKA GOSPA

*Isus Krist je umro, uskrsnuo i uzašao na nebo da pripravi mjesto svima nama.
Marija je put koji tamo vodi.*

Ona je jedina s tijelom i dušom uznesena na nebo, prije dana suda, odmah nakon smrti – da bude most, koji veže veliku propast - što dijeli - našu grješnu dušu od velike dobrote Božije.

1. Zašto je Marija velika ?

Blaženu Djevicu Mariju štiju vjernici po svemu svijetu. Negdje je ona bila posrednica posebnih milosti pa se zbog toga posebno i časti u tom kraju, a dogodi se da se to čašćenje proširi i dalje. Tako imamo Gospu Lurdsku, Fatimsku, Karaševsku, Međugorsku. No uvijek je to ista Marija. Hodočasnici se uz Mariju - kao dijete uz majku - već više stoljeća uče hodati kroz život, kroz svoju svakidašnjicu, uče se pravom rastu prema veličini na način kako je to Marija činila. Bila je uvijek službenica Riječi Božje i zato je dosegla najveću moguću ljudsku veličinu jer je dušom i tijelom uznesena na nebo. Svi mi želimo biti veliki, Marija nam pokazuje kako se to postiže. Ona je uvijek bila uz Isusa, nikada se nije rastavljala od Isusa. Marija nas neće odvesti nekamo drugamo, nego k Isusu. Ona želi da i mi budemo veliki. I posvuda odjekuje Marijina pjesma: Veliča duša moja Gospodina.

2. Kako je Marija rasla?

Pratila je Isusa do njegova žrtvenika, do njegova oltara. Dorasla je dotle da je na Kalvariji bila u stanju, bez nikakve mržnje prema mučiteljima, ujediniti svoju majčinsku žrtvu i bol sa žrtvom njezina Sina i prikazati i Sina i Sebe - nebeskom Ocu za spasenje ljudi. Da do toga nije bila dorasla ne bi dosegla veličinu o kojoj danas govorimo. Tu se očitovala njezina veličina. Ona je postala velika upravo zato što je znala koje su prave veličine. Nije ona spasenje svijeta, nego je spasenje djelo Božje, ali ona je to djelo prepoznala - postala je pravi putokaz svima koji se spašavaju. Tu je njezina veličina.

3. Životno usmjerenje se uči kraj oltara. Već je u starom zavjetu narod

preko svetaca usmjeravao i ispravljao svoje korake u životu. Brdo Karmel poznat je i po svetom Iliji. Na tom brdu Ilija je narodu pokazao tko je pravi Bog u vrijeme kada se raširilo štovanje krivih bogova. Ilija kaže da je narod hrom, da rama, da nema sigurna koraka (I Kr 18, 16-39); sad se okreće amo, sad tamo. Treba ga naučiti ispravno hodati. Žrtvom pravome Bogu dao mu je smjer i oslonac. Narod je tada dobio svoje pravo težište i središte za život.

Mi se kao novi Božji narod okupljamo stalno oko Marije i oko Isusove žrtve (Sv.Mise) da dobijemo smjer i učvrstimo korak. Spreman živjeti i umrijeti za svojega brata. To je govor svakog oltara.

4. Kako se hoda prema Crkvi?

Kada kreneš prema crkvi, prema našim svetištima, nemoj hramati na sve strane (misliti zlo drugome i čuvati mržnju u srcu) - da ne promašiš oltar i njegovu poruku. Približi se oltaru, gledaj na očima Marijinim i svoju patnju i svoje nemoći, ujedini ih s Kristovom patnjom za spasenje svoje i braće ljudi.

5. Prava slika svijeta je ona od oltara.

Kada se popnemo na brdo bolje vidimo sve oko sebe. Kada uz oltar usvojiš Kristov pogled prema

Bogu i ljudima (spremnost živjeti i umrijeti za drugoga), taj pogled na prave veličine ponesi sa sobom, i tom mjerom mjeri - što je malo, a što je veliko u ovom svijetu. Neki nam se nameću kao veličine, a nisu; neke televizija predstavlja kao veličine, a nisu. Često su to budale. Pogledajte novine danas što vam nude kao veličine! Kako se one pred našim krsćanskim očima ruše, ali nažalost se sutra opet nameću i nude neke njima slične.

6. Marija je znala koga i što veličati.

Ona je osjetila gdje je prava veličina: Veliča duša moja Gospodina. Ona je bila svjesna da i ona u tom ozračju Gospodinovom raste: Velika mi djela učini Gospodin, „odsad će me svi naraštaji zvati blaženom.“

Crkva je rasla najviše onda kada je imala u svojoj sredini više onih koji su bili spremni živjeti i umrijeti za druge, kada je imala svojih mučenika. Njih je ona najviše štovala i njihovo štovanje rasporedila u kalendaru preko cijele godine. Svijet će biti sigurniji onda kada počne častiti i štovati prave veličine.

I naša karasevska sredina treba izgraditi bolji osjećaj koga veličati u svojoj sadašnjosti i u svojoj prošlosti.

Neka Marija, koja je od Male Gospe prema Velikoj Gospi rasla veličajući Gospodina i prateći svoga Sina Isusa Krista sve do njegova žrtvenika na Kalvariji, bude svima nama pomoćnica i uzor na životnom putu.

RELIGIJA

GDJE IMA SLOGE, DOBRA DJELA SE RAĐAJU

U Klokotiču, prije dobrih dviju godina, otvorila se prva privatna zubna ordinacija doktora stomatologije Milje Vatava.

Otvaranje ovog kabineta značajan je događaj za sva naša karaševska sela iz najmanje dvaju aspekata.

A zašto bismo mi povjerili naše zdravlje (iako je sad riječ samo o zdravlju zubi) doktoru iz Klokotiča i ne čuvenim doktorskim imenima iz

Kao prvo, većina naših ljudi neće više morati otputovati do Ričice kako bi dospjeli do najbližeg stomatološkog kabineta. Kao drugo, činjenica da je doktor pripadnik naše zajednice može biti od velike koristi našim sumještanima jer on bolje shvaća naš mentalitet i bliže je razumjevanju naših problema od većine doktora koji djeluju u gradu. A kako je to moguće, i zašto mora nas netko razumijeti da bi nam isplombirao pokvarene zube? Kako mi je sam doktor objasnio, ako želimo imati zdrave zube, najpoželjnije je od malih nogu naviknuti se da poštujemo oralnu higijenu, a roditelje netko mora uputiti kako učiti svoju djecu kada i kako da koriste četkicu i pastu za zube - za to je poželjno imati doktora pri ruci. Kada se već stigne do problema sa zubima, također je bitno nama pacijentima imati povjerenog doktora koji će nam pratiti razvoj bolesnih zubiju, vratiti im zdravlje (ukoliko je to više moguće) i savjetovati nas kako ne zapeti i sljedeći put u iste ili slične probleme, jer uvijek je bolje spriječiti nego liječiti!

grada? Jednostavno, zato što je dobar u svom poslu! Mogu vam povjereno reći da pored naših ljudi (mislim na stanovnike svih sedam hrvatskih sela) velik broj njegovih pacijenata dolazi iz Ričice, Anine, Oravice i okolnih mjesta. Ta činjenica najbolje svjedoči o kvaliteti njegovih usluga.

Iako je oduvijek volio matematiku (ljubav koju mu je udahnuo stric, pokojni Mikola Vata) i zamišljao sebe kao budućeg profesora matematike, opredjelio se ipak za studij na „Dentarnom kolegiju“ u Temišvaru, nakon čega otkriva svoju sklonost i svoje vrline kada počinje raditi, i to punih šest godina, kao zubarski tehničar u Ričici. Upišuje studij medicine u Oradiji, a nakon što diplomira (s odličnim ocjenama!) radi godinu dana kao stažist u Ričici. Općina Lupak i knez Marijan Vlasović izlaze u susret svježem doktoru zubaru i nude mu novouređeni prostor za buduću ordinaciju u bivšoj klokotičkoj komandi i dvije godine ga oslobađaju od plaćanja stanarine. Mladi doktor uredio je

tada svoj kabinet po visokim standardima i počeo je nuditi svojim pacijentima kvalitetne usluge. U jednom kutu kabineta visi na stijeni diploma koja svjedoči o doktorovoj vještini. Kaže mi ponosno da mu je rad osvojio drugo mjesto na studentskom državnom natjecanju u 2002. godini. Pokazuje mi još jednu diplomu za kompetenciju u implantologiji koju je stekao 2008. godine. To znači da je od tada ovlašten liječnik koji može vršiti i radove s dentarnim implantom. Prošle je godine, također, velečasni Petar Dobra velikodušno pripomogao da se ordinacija obogati s još jednom modernom stomatološkom stolicom (donacija iz Švicarske) koja je osjetljivo olakšala rad našeg doktora zubara i povećala udobnost pacijenata. I tako, uz lijepu suradnju predstavničkih različitih institucija (općine i crkve) i privatnog interesa, omogućen je pristup našim ljudima ka brzem i kvalitetnijem rješavanju zdravstvenih problema stomatološke naravi.

P.S. Ovaj pri-mjer može poslužiti i karaševskom knezu kako bi izašao u susret mladom doktoru veterinaru, Marjanu Mateji, priliku koju je propustio nakon što je dr. Mateja završio studij, iako je obećao da će učiniti sve što mu je u mogućnosti da ga smjesti u Karaševu.

Daniel Lucacela

Pogled iz kuta

NAŠE ISTINE

LA DESCHIDERE PE CLISURA DUNĂRII

În mijlocul lunii iunie, s-a făcut în așa fel, ca eu să termin ce aveam de lucru înainte de termenul limită și astfel să am parte de câteva zile libere chiar în mijlocul săptămânii.

Primind, bineînțeles vestitul „bilet de voie” din partea consoartei, am zis că prima și prima oară să trag o fugă până la Dunăre, la pescuit, fiindcă de abia se deschisese sezonul și nu ar strica să-mi încerc norocul pe Clisură. Veștile primite din partea prietenilor din tagmă nu erau foarte îmbucurătoare: crap nu se prindea, caras câte unul, doi pe zi, mai vreun somotel la „goangă”, în rest nimic, dar eu eram foarte încrezător în șansele mele la răpitor, având în vedere și rezultatele obținute de-a lungul anilor pe acest fluviu minunat cum este Dunărea.

Luasem cu mine doi colegi de muncă, pe Charlie și Pera, care, deși nu prea aveau treabă cu pescuitul, au insistat să vadă și ei Dunărea, să facă un grătar, o baie, deoarece le-am zis cât de caldă este apa Dunării. Am mai luat și țuică, puțină bere pentru după masă și chiar un vin pe care să îl servim înainte de culcare.

Zis și făcut, plecasem din sat pe la ora 16:00, fiindcă aveam aproximativ două ore de mers până la locul cu pricina, locul meu de vis, cel de la borna dintre județele Caraș-Severin și Mehedinți. Mi-am luat cu mine numai două bețe de spinning, unul de rezervă. Pe drum ne-am întâlnit cu un unchi de-al meu, Gigi, pescar înrâit de crap, care mi-a dat vești foarte proaste în privința pescuitului pe Dunăre la început de sezon. El se afla acolo de două zile și prinsese un somn de 3,5 kg, dar nu a avut parte de nicio trăsătură la crap sau caras.

Totuși, noi ne-am hotărât să ne continuăm drumul până la locul meu preferat, și imediat cum am ajuns colegii mei „astăzi pescari”, s-au apucat de treabă: unul cu aprovizionarea lemnului pentru foc, celălalt cu pregătirea bucatelor, iar eu cu „prima dragoste” pescuitul. Cum aveam cam 2-3 ore până la lăsarea întinericului, am pescuit cu beldițe și creieți la montură în speranța vreunui șalău, dar „dădeam ca în vană” fără niciun rezultat.

M-am întors în tabără să văd ce fac băieții. La ei totul părea ok, grătarul era încins și masa pregătită. Fiindcă nu am putut să le ofer niciun pește ca să

mănânce la cină, a trebuit să ne consolăm cu un pahar de țuică. Spre lăsarea serii am zis să dau la vobler și la twister, cum este normal la Dunăre, însă în zadar, speciile dragi mie se încăpățâneau să-mi răspundă. După lăsarea întinericului m-am lămurit cu pescuitul și m-am dus la colegii mei să le țin de urât, că „Doamne ferește” ar fi păcat de Dumnezeu să-i las singuri cu atâtea bunătăți

în jurul lor. Ne-am petrecut până după miezul nopții, eu m-am culcat puțin mai devreme deoarece urma să mă trezesc cu noaptea-n cap să-mi încerc norocul la vobler de avat. Însă toată truda mea a fost în zadar.

Pe la amiaza ne-am adunat lucrurile și am pornit spre casă. Ei bucuroși că s-au petrecut pe malul Dunării, eu cu gândul deja la o altă ieșire de pescuit, ce mai, eram „o familie fericită”.

Aveam unele nelămuriri în privința peștilor, oricum după principiul motto-ului meu mă declar mulțumit: „ca pescar trebuie să mergi la pescuit atunci când peștele se hrănește, nu când tu ai timp liber”.

Vă doresc fir întins și multe ieșiri în natură, egal dacă sunteți pescari sau nu.

Petru Miloș

KIRVAJ U KARAŠEVU

15. i 16. kolovoza u Karaševu je proslavljeno uzvišenje blažene Djevice Marije, zaštitnice sela i župe iz Karaševa.

Kao i svaki put do sada, na kirvaj u Karaševu su pristigli brojni gosti, uglavnom oni kod kojih i karaševci idu kad je kod njih kirvaj, ali i Karaševci koji već duže vrijeme rade u inozemstvu i koji nikada ne ispuste priliku vratiti se u rodno selo na proslavu jednog od najvećih

Kirvajsko veselje započelo je u popodnevnom satima spektaklom na novoizgrađenoj otvorenoj sceni Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj koja je inaugurirana povodom ovoga važnoga blagdana. Najprije je nastupilo Društvo Crkvenog Zbora iz Rekaša, a zatim su mladi članovi

Karaševske zore na najbolji način njeguju karaševsku tradicijsku baštinu i promiču njezine izvorne vrijednosti. Kirvajski spektakl ne bi bio potpun da nisu na službenom otvaranju karaševske scene nastupili i amateri veterani,

zaslužni za promicanje karaševskog folklora u proteklih godinama. Ivan Ugrin, Mikola Paun, Marta Marjanov, Stepan Caldaraš, Ion Dragan Jonička, Mikola Dragan i Petar Stancu dokazali su svojim nastupom da su ostali veleki ljubitelji karaševske popijevke, igre i šale.

Kirvajsko veselje nastavilo se poslije spektakla tradicionalnom igrom u centru Karaševa i trajalo je do ranih jutarnjih sati. Za muzički ugođaj pobrinuli su se harmonikaš Ivan Todor i solist Marjan Mateia te članovi muzičkog orkestra Dragana Todorovića i pjevačica Ana Plavi Anđeo

iz Srbije. Atmosfera je bila odlična, plesali su i mladi i stari, svi su se dobro zabavljali, a dobro raspoloženje i veselje vladalo je i na prepunim terasama, uz hladno pivo, čevapčice i druga uživanja što im je osigurala mjesna i druga trgovačka usluga.

Uredništvo

kirvaja iz okolice. Po običaju, slavlje se dugo pripremalo, pekli su se kolači i kuhala tradicionalna karaševska jela kako bi gosti bili što bolje dočekani. Nekoliko dana prije kirvaja pristupilo se uređenju okoliša crkve i centra iz Karaševa, a mještani su lijepo uredili kuće i prostore ispred kuća. Na opću radost djece stigao je u Karaševo i ringišpir, koji je narednih dana bio jako dobro posjećen, unatoč „furioznim” cijenama.

Središnji događaj karaševskog kirvaja bila je svečana misa koju je u 12 sati održao vlč. Marjan Tjinkul. Uz lupačkog župnika misu su koncelebrirali vlč. Duređ Katić, vlč. Petar Dobra i vlč. Davor Lukačela koji je održao i nadahnutu propovijed o blaženoj Djevici Mariji. Koncelebraciju su dodatno uveličali kako domaći tako i brojni vjernici pristigli iz drugih krajeva.

kulturnog društva „Karaševska Zora” izveli bogat repertoar karaševskih tradicionalnih igara i popijevki. Uvijek obučeni u karaševskoj narodnoj nošnji, bilo na domaćim i raznim inozemnim scenama ili pak prilikom nastupa na ovogodišnjem kirvaju u Karaševu, mladići iz

PORAZ PROLAZA

U prvoj utakmici odigranoj u rumunjskoj IV. ligi novopromovirana Prolaz Karaševo zabilježila je ujedno i prvi poraz.

Bolji su od naših nogometaša bili igrači Glorie koji su pobijedili s rezultatom 3-0. U prvom poluvremenu utakmica je bila dosta izjednačena, s puno povoljnih prilika s obje strane, premda je bilo vidljivo da Prolaz igra pod pritiskom premijernog nastupa

u prijelaznom roku i čine sada okosnicu ekipe, tek moraju pokazati da su prava pojačanja i kvalitetniji od biših igrača. Sudeći po prvoj odigranoj utakmici nama se čini da će im to biti jako teško, ako ne i nemoguće. Dodatni hendikep naše aktualne ekipe je taj što mora odigrati sve

jer nogometno igralište iz Karaševa ne ispunjava uvjete za odigravanje utakmica IV lige. Više od toga, Prolaz je jedina ekipa iz ove lige čiji teren nije dobio licencu za nogometne nastupe. Dobivanje licence za odigravanje utakmica IV lige ne pretpostavlja izgradnju nekih velikih tribina,

svlačionica po Uefinim propisima ili pak stavljanje reflektora (nokturne) kako već ima stadion susjednog Lupaka. Na ovom nivou kriteriji su jako blagi i pretpostavljaju minimalne investicije. Međutim, karaševska lokalna vlast ne ulaže nikakve napore da nešto popravi na igralištu u Karaševu, pa je Prolaz prisiljen organizirati domaće utakmice na već spomenutom stadionu iz Lupaka, za čiji ustup mora plaćati 500 leja po utakmici.

Prije susreta Prolaz - Gloria odigrana je juniorska utakmica Prolaz - Gloria. Naši mladi nogometaši su izgubili 12 - 0. Sve u svemu, budućnost

karaševskog nogometa ne izgleda ružičasto.

domaće utakmice na tuđem stadionu, bez podrške vlastitih navijača,

u višoj ligi. Pri kraju prvog poluvremena sudac utakmice je čak ošteti nogometaše Prolaza za jedanajsterac, nakon što je branič gostiju igrao loptom s rukom u svom šesnaesteru.

Gosti su povelili s jedanajsterca odmah na početku drugog dijela, a zatim su potpuno zagospodarili terenom i redali priliku za prilikom. U 86. minuti Izvernar je povišio na 2-0, a konačni rezultat postavljen je u 90. minuti kada je Gruja izbio sam pred vratom Prolaza.

Prošlosezonska nogometna euforija, kada je Prolaz redao pobjedu za pobjedom i osvojio prvo mjesto u V. ligi, zaustavljena je već u prvoj službenoj utakmici IV lige, koju je naša momčad odigrala u bitno izmjenjenom sastavu. U odnosu na prošlu sezonu, neki su igrači naprosto napustili Prolaz ili potpisali za druge klubove, a oni koji su pridošli

KARAŠEVSKA CRKVA DANAS

Između 29-tog lipnja i 4-tog srpnja, vjernici iz karaševskih sela su bili počašćeni posjetom Uзорitog Kardinala Vinka Puljića, vrhobosanskog nadbiskupa iz Sarajeva.

Događaj je doista značajan za nas jer Njegova Uзорitost je dosada najveće crkveno lice koje je posjetilo naše krajeve. Vinko Puljić rođen je 8.

rujna 1945. godine, a za svećenika zaređen je 29. lipnja 1970. godine u Đakovu. Papa Ivan Pavao II imenovao ga je 19. studenog 1990. godine za vrhobosanskog nadbiskupa, a četiri godine kasnije 26. studenog 1994. proglašava ga kardinalom. Bio je predsjednik Bosansko-hercegovačke biskupske konferencije od 1995. do ožujka 2002. godine. Sudjelovao je kao jedan od kardinala elektora na konklavama 2005. godine kada je za nasljednika Ivana Pavla II izabran Benedikt XVI, za koga je tada rekao: „To je vrlo učen i jednostavan čovjek koji ima srca za čovjeka“.

Prvu svetu misu u našim krajevima slavio je Kardinal u Ravniku, 30-tog lipnja, na drugi dan ravničkog kirmasa, uz koncelebraciju našeg temišvarskog biskupa mons. Martina Roos-a te svih naših deset hrvatskih svećenika. Sjetio sam se tada mojih zagrebačkih studentskih dana kada

likih gradova. Ipak, ponovno sam tu atmosferu uzdisao u onoj ravničkoj skromnoj ali lijepoj crkvi, u onom malom jednostavnom selu, među svojim mještanima punih ljubavi i smirenih duša.

Isti dan poslijepodne krenuo je u našu biskupiju gdje je prenoćio. U srijedu 1. srpnja, poslijepodne, Uзорiti Kardinal je posjetio s našim nadbiskupom svetište Marija Radna, nakon čega je otputovao u Mariju Čiklovu gdje je istog dana u 20 sati navečer i 2. srpnja u devet sati ujutro predvodio misna slavlja

sam nedjeljom obišao okolne crkve. Bio sam dirnut opuštenom i mirnom atmosferom koja je vladala u svim tim katoličkim crkvama za vrijeme mise. Smatrao sam sve do sada da je to specifično jedino crkvama ve-

za Hrvate hodočasnike, okupljene tamo u velikom broju.

Na prvi petak, 3. srpnja, na blagdan Svetoga Tome apostola, Kardinal je posjetio župu Klokotič. Misa je počela u devet sati ujutro sa pro-

cesionom od župe do crkve. U crkvi, dijeca su mu poželjela dobrodošlicu, a župnik Petar Dobra pozdravio ga je u ime svoje i svih vjernika župe Klokotič. Misu je predvodio Uзорiti Kardinal, a u svojoj je propovijedi pohvalio naš narod, istaknuvši da su Karaševci sačuvali svoju vjeru, hrvatski jezik i običaje. Na kraju svete mise, prije blagoslova, Uзорiti je Kardinal poklonio župniku Dobri i klokotičkoj župi jedan kalež, a župnik je poklonio Kardinalu sliku Majke Božje sa Isusom na rukama, kao znak istinske i vazdane pobožnosti našega naroda prema Blaženoj Djevici Mariji.

Prije odlaska, u Historia Domus župe Klokotič Uзорiti je Kardinal napisao sljedeće riječi: **Prigodom pohoda Hrvatima u Rumunjskoj slavio sam na dan sv. Tome apostola – bio je i prvi petak- svetu misu, u divnoj velikoj župnoj crkvi. Ponovno me je dojmila pobožnost ovog svijeta. Ostao sam zadivljen njihovoj vjernosti, baštini vjere i hrvatskog jezika kroz tolike godine. Posebno me dirnulo pobožno pjevanje marjanskih pjesama. Zahvaljujem na srdačnom prijemu župniku don Petru Dobra i svim vjernicima. Želim obilježiti blagoslova i zaštitu Blažene Djevice Marije župniku i vjernicima.**

Vinko Kardinal Puljić, nadbiskup vrhobosanski Sarajevo

Daniel Lucacela

ISTINOM DO GOLA I DO NAŠIH NOGOMETNIH BOLOVA

Dragi čitatelji "Hrvatske Grančice", i svi ostali prijatelji sporta. U svojstvu novog trenera ekipe "Prolaz" iz Karaševa srdačno Vas pozdravljam kako u moje, tako i u ime ekipe Prolaza, i reći ću Vam ponešto o činjenicama i poteškoćama s kojima se suočavamo. Želim vas obavijestiti i informirati o svemu što se događa oko nas, bez obzira da li se radi o igračima, navijačima, gledateljima ili prolaznicima.

Nakon iskre poticaja Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj 2006. god., s organiziranjem raznih turnira u nogometu pod imenom "Kup Hrvatska Grančica", nogomet je ponovno zaživio na ovim karaševskim prostorima, u svim našim hrvatskim selima, te dobio jedan veliki impuls u stvaranju pozitivnih navika bavljenja sportom, stvaranju kulturološkog identiteta i istovremeno očuvanju naše osobnosti. Pokušat ću se fokusirati na ono što smatram da je najvažnije, kako bi se izbjegla sva potencijalna nezadovoljstva ili nečije krive informacije, laži i sve ostalo.

Bili ste uz nas svake nedelje prošle godine u velikom broju dok smo bili u V ligi, zato vam veliko hvala. Predsjednik kluba Mikola-Đured Mateia i profesor sporta Milovan Petar Ghera, "dva sportska entuziasta", kako su ih s pravom nazvali rumunjski mediji, okupili su ljude iz naroda i oživjeli naš nogometni klub Prolaz Karaševo. Oni su već u prvoj godini osnivanja ostvarili zajedno s ekipom i sa svima nama veliko čudo, te promovirali ekipu iz 5. lige u 4. ligu, što se vrlo rijetko događa. Veliki je to uspjeh! Čestitamo im i zahvaljujemo!! Hvala i svima vama što ste to omogućili i bili uz ekipu.

U ovom rangu natjecanja nas očekuju gostovanja u gradovima koji već imaju dugogodišnju tradiciju igranja nogometa, organizirani su mnogo bolje od nas u materijalnom smislu i potiču svoje igrače kako moralno tako i novčano. Njihovi igrači imaju razne novčane stimulacije koje iznose 30-50 leja po dobivenoj utakmici, imaju veliku podršku vlastite općine, jer općina u većini slučajeva igra glavnu ulogu u financiranju kluba koji predstavlja

emblem dotičnog društva. Nažalost, to nije slučaj i naše općine Karaševo, koju izgleda da malo interesira sport, pa sve se svodi na zavlacenja i izgovore. Naši dečki su igrali besplatno, imali su srca i kad su ih neki od naših navijača grdili i psovali, dapače još su izdvajali novac iz svojih džepova da bi pomogli i igrali za naše selo. Nažalost, neki od njih su krenuli dalje, pružila im se prilika da igraju negdje gdje ih plaćaju, neki su ozljeđeni, a neki su morali otići na privremeni rad u inozemstvo, kako bi iz nečega živjeli. Suočeno s takvim problemima, vodstvo je donijelo odluku da se ekipa kompletira s igračima rumunjske nacionalnosti pod uvjetom da igraju besplatno, što dodatno otežava situaciju jer igrači nemaju novaca za dolaske na trening i niti adekvatne uvjete za treniranje. Ipak te momke treba respektirati i podržati, unatoč činjenici da su treninzi praktički više "formalni" nego onakvi treninzi kakvi bi trebali biti, pa tako igramo iz utakmice u utakmicu. Nemojmo ih grditi kako neki od nas to znaju napraviti ili im je u interesu samo destrukcija bilo kojeg dobrog pokušaja u našem selu, oni su nama potrebni. Budimo više složni, dobri vladari i ne budimo zavidni na nikog jer ovo smo

mo za dobrobit nas samih, za dobrobit naše zajednice u stvaranju prijateljstva i širenju ljubavi. Tako ćemo biti jači, sretniji i zadovoljniji. Ekipu treba razumijeti i podržati. Svima je lako govoriti, no kada treba nešto besplatno napraviti nikoga nema, ali nađe se vremena za kritiziranje onih koji rade i žele nešto pozitivno napraviti za zajednicu, a ne za njihovu osobnu slavu.

S druge strane, od nas se uvijek traži pozitivan rezultat bez obzira na sve, ljudi se pitaju zašto se ne trenira dovoljno, zašto "sagra ovej ili ne onej" i slična pitanja. Većina misli da zna sve o nogometu, o svemu, što je njihovo pravo, ali nitko se ne pita kako pomoći da se ostvare uvjeti za toliko priželjkivane rezultate. Nitko se ne pita kako podržati ekipu da se ne raspadne i zašto smo u situaciji u kojoj jesmo, zašto su neke stvari zanemarene, a čini se kao da se radi na njima. Stalno se očekuje da će netko drugi napraviti nešto umjesto nas, umjesto da se ujedinito i svaki pridonese nešto. Svaki sport ima svoje zakonitosti, principe, svoju metodologiju, metodiku i pedagogiju, i to je jedan zanat kojeg treba naučiti i poštivati, a ne gledati na televiziji utakmicu i misliti da svi znamo nogomet. Odgovor na naše probleme leži u jednostavnom odgovoru: Zasad ekipa se više sama i teško bori da opstane s nedovoljno podrške lokalnih vlasti, sponzora, ljudi, općenito. Sastav ekipe Prolaz sastao se 30.8.2009. kako bi razgovarao o prvim dvaju poraza u prvenstvu. Na tom sastanku postavljena su i pitanja igrača vezana za problem s kojima se susreću (razni troškovi: ljecnički; vize igrača; transferi; troškovi prijevoza na gostujuće utakmice; troškovi sudaca; voda za igrače; troškovi dolaska na treninge. Diskutiralo se i o pitanjima prednosti domaćeg terena i izgradnji sportske baze s uvjetima za treniranje i propise za dopuštenje(licence) igranja od strane rumunjskog nogometnog saveza kao glavni primarni i temeljni problem; o novčanim svotama namjenjenim sportskom klubu; o nezainteresiranosti lokalnih vlasti koje bi trebale imati primarnu odgovornost za ekipu koja predstavlja selo.), što je nadalje povuklo niz pitanja u stvaranju liste prioriteta i reorganizaciji. Ne traži se nemoguće, već one osnovne uvjete što svaki klub mora imati. Ostalo je otvoreno pitanje kojeg u sljedećih par sastanaka ekipe, tražit ćemo sastanak s vodstvom svih naših članova i čelnim ljudima kluba kako bi cijela momčad i svi navijači dobili jasan uvid u detaljno stanje, organizaciju i funkcioniranje kluba, te kako bi nesmetano tražili najbolje rješenje i suradnju s vlastima općine i sredstva u rješavanju naših problema opstanka u 4. ligi, koji nam po pravu pripadaju. Pa evo nekoliko pitanja o kojima smo diskutirali i vodili raspravu: zbog čega je sport tako zanemaren u našoj općini Karaševo, a pritom se "više govori" i politizira na tu temu, a ne radi se još ništa konkretno u praksi?; Zašto moramo biti gosti domaćini i plaćati u Lupaku teren a radovi kod nas nisu još počeli, kad možemo biti gazde što prije na svom terenu doma?; Kako

druga sela mogu, npr. Klokotić za svu pohvalu, graditi nov stadion, a mi ne?; Kako druge općine mogu izdvajati za sport i pronalaze financijska sredstva i rješenja, a mi ga ne shvaćamo ili ne želimo ga shvatiti, itd. I još niz drugih pitanja o kojima se treba raspravljati i nešto poduzeti kako bi dosegli adekvatnu razinu, uveseljavali narod na našem terenu u Karaševu, veselili se i gradili zajedno povijest koja će biti bolja budućnost našoj djeci. Sport igra veliku ulogu ne samo u životu pojedinca, kako sa zdravstvenog, bio-medicinsko-fiziološkog aspekta, tako i sa sociološkog, konativnog, odgojnog, itd., on ima važnu ulogu i u životu zajednice jednog zdravog naroda-"Mens sana in corpore sano"(Zdrav duh u zdravom tijelu). Ne preostaje nam, da se u najboljoj namjeri nadamo boljoj budućnosti, da ćemo biti više shvaćeni, ostvariti potrebnu suradnju s općinom, više složni i naići na više razumjevanja i podrške naših vlasti. Prema tome zasućimo rukave, pokažimo da možemo i zaslužujemo imati jedno lijepo igralište u Karaševu, jaku ekipu dostojnu svih nas, s kojom ćemo tugovati, veseliti se, ponositi i živjeti, prenoseći iskustvo na buduće naraštaje ostavivši im nešto izgrađeno, gdje će naša djeca juriti po zelenom travnjaku, i biti sigurna. Te pored ekipe iz Lupaka, Klokotića i Karaševa nadam se da će možda zaživjeti nogomet i u našim ostalim selima, Nermidu, Jabalču, Ravniku i Vodniku gdje su također nekad postojali nogometni klubovi. Sret-no!

JOŠ JEDNOM VELIKO HALA MOMCIMA EKIPE PROLAZ KARAŠEVO, SVIM SPONZORIMA, LJUDIMA DOBRE VOLJE, LJUDIMA SPORTA, LJUDIMA IZ KARAŠEVA, PA I NEPRIJATELJIMA SPORTA KOJI SU OMOGUĆILI DA SVE OVO BUDE PLOD NAS, NAS SAMIH VRIJEDNIH LJUDI GDJE SMO POKAZALI DA SE VOLJOM, SLOGOM I LJUBAVLJU SVE MOŽE!! KARAŠEVO BI TREBALO BITI PRIMJER U SPORTSKOM I KULTURNOM KONTEKSTU KAKO TREBA SE PONAŠATI JEDNA EKIPI, JEDNA ZAJEDNICA GDJE SVI GOVORE JEDNIM JEZIKOM, I IMAJU ISTU VJERU, JEDNU PROŠLOST I ISTU BUDUĆNOST!

Uz sportski pozdrav i sve najbolje, s poštovanjem, Giureci-Slobodan Ghera